

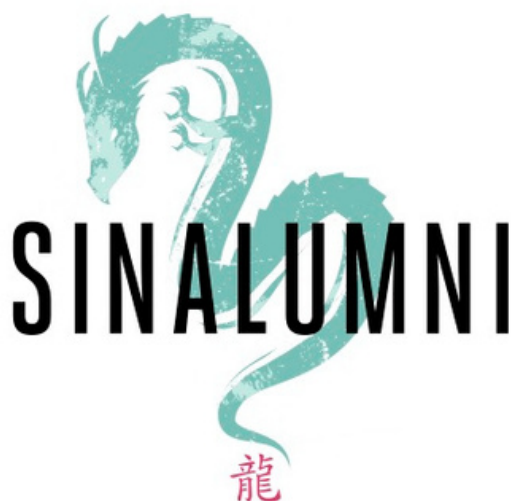

SINALUMNI NIEUWSBRIEF

FEBRUARI 2021

INHOUD

Woord vooraf	1
Perusal: een collaboratief leerplatform	2
S-Interview Karin Van Hecke (1995)	3
Documentaire "De wereld van de Chinezen"	4
Doctoraat "De Experimentele Economie van Ouderschap"	5
Chengyu rubriek	6
Podcast "De rode draad"	7
Lucas Deckers wint Chinese Bridge	7
Chinees modetrends: slim, te cool, en vooral goed fout	8
Chinees keizer in vijf dagen	9
Interview alumnivoorzitters letteren	10
KULeuven Connect	11
Filmbespreking "Ne Zha"	12
Valven	13

WOORD VOORAF

DOOR ELISABETH ERREYGERS (2017)

"你好牛，牛年大吉!"

Chinees Nieuwjaar vind ik altijd een heerlijke tijd waarin er in het Chinees vele grappige, spitsvondige woordspelingen ontstaan rond het dier dat dat jaar centraal staat, dit jaar dus de os. Mijn favoriet dusver: "你牛!", waar Chinezen op dit moment "jij bent geweldig!" mee bedoelen. Schrik dus zeker niet wanneer je Chinese familie, vrienden, kennissen of zakenpartners je plots met "Jij os" aanspreken. Graag wensen wij jullie, "你们牛" vanuit Sinalumni vooreerst een goede gezondheid toe, maar ook vele warme, gezellige en gelukkige momenten in dit nieuwe jaar!

In 2021 blaast Sinalumni 20 kaarsjes uit en dat moet uiteraard op gepaste wijze gevierd worden. Omdat de huidige maatregelen het nog niet toelaten om hiervoor iets te organiseren, houden we onze plannen voorlopig nog eventjes voor ons, maar hou zeker de mails van SinoServ en KUL Connect in de gaten voor verdere updates!

Sinds kort heb ik de fakkel overgenomen van Els Hedebouw als voorzitter en ik zou Els graag namens Sinalumni willen bedanken voor haar jarenlange inzet voorzitter van Sinalumni. Dikke merci Els! Dank ook aan iedereen die heeft meegewerkt aan deze nieuwsbrief. De nieuwsbrief staat weer vol boeiende artikels, met enerzijds de vaste rubrieken zoals bijvoorbeeld het S-Interview met Sinalumni-pionier, Karin Van Hecke. Verder werd er ook een interview afgenomen met Els Hedebouw over de werking van onze alumni-kring. Mocht je na het lezen van dit artikel zin hebben om je mee in te zetten voor Sinalumni, stuur dan zeker een berichtje naar info.sinalumni@gmail.com en misschien tot binnenkort!

Veel leesplezier en Happy 牛 Year!

Perusall, EEN COLLABORATIEF LEERPLATFORM OM SAMEN CHINESE ROMANS TE LEZEN

DOOR ELS HEDEBOUW (2000)

"Elk nadeel heb zijn voordeel". Het verplichte afstandsonderwijs door de COVID-19 pandemie deed me nadenken over allerlei nieuwe werkvormen. Zo ging ik afgelopen zomer op zoek naar een beter alternatief voor of een aanvulling op mijn online 'extensive reading' lessen in de bachelor Chinese Studies. Ik volgde een webinar "How to flip your class online when the world is flipping out" en leerde er de vele voordelen van het gratis digitale platform Perusall kennen, een soort van collaboratief e-book reading tool, ontwikkeld aan de Universiteit van Harvard.

Normaal lezen mijn studenten thuis een hoofdstuk uit een Chinees boek, en tijdens de coaching gaan we dan in op de inhoud door elkaars vragen te beantwoorden, moeilijke stukken te analyseren, verbanden te leggen en te praten over de verhaallijn. Motivatie om thuis te lezen is er niet altijd, want je hebt nog zoveel andere opdrachten, je bent thuis alleen met dat boek, je hebt vragen maar moet wachten tot de volgende coaching sessie, je raakt gefrustreerd door moeilijke woorden of de onlogische inhoud, de leesmotivatie slinkt...

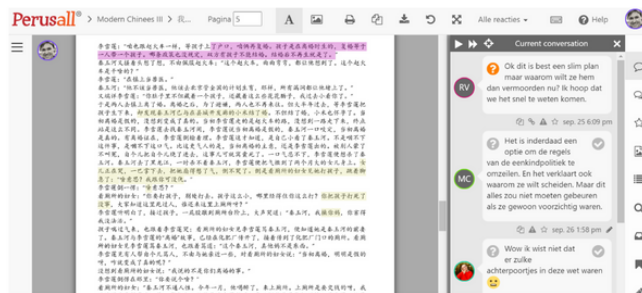
Met Perusall klikken studenten op één link binnen Toledo (digitale leeromgeving van de KU Leuven) en komen terecht in hun sociale e-reader waar de leesopdracht per week klaarstaat. Studenten hebben er een soort avatar, met hun initialen of foto en kunnen zo zien wie er nog aan het lezen is, of wie al welke annotatie heeft gemaakt. Zo kunnen studenten synchroon of a-synchroon met elkaar in discussie gaan tijdens het lezen zelf, de vragen die ze hebben kunnen ze onmiddellijk stellen door de passage aan te duiden en er een annotatie bij te schrijven (zie onderstaand voorbeeld), er is altijd wel iemand die kan helpen... Ook de handige online pop-up woordenboektool Perapera kunnen ze nu heel eenvoudig gebruiken. Als je niet meer online bent, word je via mail op de hoogte gehouden als er een antwoord komt op je vraag of een reactie op je annotatie.

Het lezen is geen solitaire bezigheid meer maar eerder een gemeenschappelijke beleving, daardoor zijn de studenten positiever, meer geëngageerd en gemotiveerd. Ze vinden het heel leuk om al die annotaties en leeservaringen van hun *tongxue* te lezen want het helpt hen vooruit en ze kunnen elkaar helpen. Het geeft ook een zekere peer-pressure: elkaar 'zien' lezen doet lezen.

Zelf kijk ik er elke week naar uit om die annotaties van mijn studenten te lezen. Ik ben nieuwsgierig naar hun opmerkingen, leeservaringen en inzichten en leer ook veel bij. Als docent blijf ik relatief afwezig in hun discussies en annotaties, want het is de bedoeling dat zij eerst zoveel mogelijk elkaar helpen. Het lezen van hun annotaties, is vooral ook een ideale voorbereiding op de 'echte' coachingslessen die studenten nog kunnen volgen, want nu weet je als docent goed welke delen al heel duidelijk zijn, en welke toch nog meer uitleg of discussie behoeven.

Afgelopen semester lazen we in het tweede jaar zo een vereenvoudigde versie van De legende van de witte slang 《白蛇传》 en Hua Mulan 《花木兰》 en in het derde jaar de roman "Ik ben geen secreet" 《我不是潘金莲》 van Liu Zhenyun 刘震云. Dit boek werd in 2016 verfilmd door Feng Xiaogang als "I Am Not Madame Bovary". Het is een politieke satire of klucht waarin het hoofdpersonage Li Xuelian, getrouwd met Qin Yuhe, 'illegaal' zwanger is van hun tweede kindje. Het koppel bedenkt een list: ze laten hun huwelijk ontbinden voor het tweede kind wordt geboren. Maar na de scheiding trouwt Qin Yuhe met een andere vrouw. Li Xuelian klopt aan bij de lokale overheid in een wanhopige poging de scheiding terug ongedaan te maken en gerechtigheid te vinden. Deze zoektocht voert haar tot het hart van de staat en toont op satirische wijze de angst van de Chinese autoriteiten voor chaos.

Nu, of de pandemie nog lang voortduurt of niet, als nieuwe tools goed gesmaakt worden en efficiënt blijken dan ga je ermee verder ;-). Er zijn bovendien nog allerlei functies in Perusall die ik verder wil uittesten, en dus staat het volgende boek al klaar: het in mainland China verboden dagboek, Wuhan Diary 《武汉封城日记》 van de schrijfster Fang Fang 方方.

Samen moeilijke stukken doorgronden gaat zo veel efficiënter, je stelt je vragen onmiddellijk in de juiste context, geen tijdsverspilling meer door het zoeken naar de juiste pagina.

S-INTERVIEW KARIN VAN HECKE (1995)

DOOR CARINE DEFOORT (1983)

Bij de twintigste verjaardag van Sinalumni kijken we tevreden terug op ons kort maar boeiend bestaan. Ook al was ik zelf de eerste voorzitter in 2001, de "vader en moeder" van onze vereniging—zo zou men haar in het oude China noemen—was ontegensprekelijk Karin van Hecke. Ze bruisde van energie en ideeën wanneer ze in 1996 de werkwereld instapte. Maar ze hield contact en bleek een sterke motor te zijn voor de oprichting van een alumni-vereniging. Op de eerste vergadering stelde ze zowel de naam Sinalumni als Sinoserv voor. Beide klonken zo evident en overtuigend dat er zelfs nauwelijks discussie aan gewijd werd. Dit waren gewoon de meest evidente namen voor onze vereniging en listserver. In de eerste nieuwsbrieven was Karin een actieve schrijver en verdediger van het jonge project. Van 2003 tot 2005 was ze zelfs voorzitter van Sinalumni. Daarna verdween ze stilte van de radar. Maar echt verdwenen was ze nooit. Daarom zijn we ook extra opgetogen dat we haar hier aan het woord kunnen laten.

1. Dag Karin. Wat een eer en genoeg om je te kunnen interviewen naar aanleiding van onze twintigste verjaardag. Wat vond je het meest waardevol aan de Sinologie opleiding zoals ze toen was? Wat ontbrak er?

De kwaliteit van de opleiding die vertaald wordt in het aanzien dat je voor de kennis van de opleiding krijgt in China is een echte opsteker. Veel medestudenten van andere universiteiten moesten in China een jaar taalles volgen voordat ze er aan het Chinese programma konden beginnen. Ik kon dadelijk van start gaan na slechts twee kandidatuursjaren [red.: vroeger bestond de opleiding uit twee jaren kandidatuur en twee jaren licentie]. Dat was een gigantisch voordeel. Maar wat ik op de arbeidsmarkt ervaar is dat Chinees er als een extra taal aanzien wordt en niet als een expertise op zich. Het zou ideaal zijn als de opleiding hier een oplossing voor kan bieden.

2. Zou je opnieuw Sinologie gaan studeren als je kon terugkeren in de tijd?

Zeker weten!

3. Wat is je meest bijblijvende herinnering aan Sinologie?

De passie, toewijding en expertise van de professoren. Als student werden we ondergedompeld in de Chinese wereld en dit in vele opzichten die achteraf in China allemaal heel nuttig en relevant bleken. Bijvoorbeeld zoals in het eerste punt de nadruk op de perfectie van de uitspraak maar ook de stimulans door de profs om activiteiten in de vrije tijd aan China te linken om zo meer over het land en de gebruiken te leren, zoals kooklessen en een pengyou zoeken.

4. Wat heb je na je studies in Leuven gedaan?

Gezien mijn leeftijd al heel wat. Ik zal proberen een kort overzicht te geven. Ik heb mijn eerste werkervaring in China opgedaan. Ik had eerst communicatiemanagement gestudeerd en ben na twee jaar Sinologie naar China gegaan met een beurs. Ik heb één jaar aan de Beijing Language and Culture University gestudeerd en dan werk gezocht. Dank zij mijn talenkennis kon ik bij Beijing Lufthansa Center terecht. Na twee jaar als communicatie manager ter plaatse, ben ik in de gouden jaren van de telecom in België terecht gekomen en heb ik voor verschillende bedrijven gewerkt. Dan ben ik naar Human Resources overgestapt. Voor meer details verwijs ik naar mijn [LinkedIn profiel](#).

5. Waar ben je nu mee bezig?

Op dit moment doe ik binnen een bedrijf wereldwijde culturele audits. Dat wilt zeggen dat we in de verschillende departementen en functies kijken hoe de bedrijfscultuur (de interne waarden en normen) nageleefd worden. Deze interne audit functie evalueert het risico van de naleving van de bedrijfscultuur. Tijdens mijn eerste missie in deze wereldwijde rol kwam ik in China terecht en dat was een grappig moment omdat ik zo indruk kon maken op mijn nieuwe Amerikaanse bazin.

6. Welke taak zie je voor een Sinoloog in de huidige geglobaliseerde wereld weggelegd?

Zeker nu met de COVID pandemie wordt China weer vaak in een slecht daglicht gesteld. Als Sinologen kunnen wij zeker, al is het maar aan de mensen rondom ons, een gematigd en historisch gefundeerd beeld geven van de Chinezen en de Chinese cultuur. Dat kan helpen om een heel aantal situaties te verklaren zonder ze per se goed te praten.

7. We hebben voor de opleiding een naamsverandering doorgevoerd, de oorspronkelijke naam "Sinologie" werd veranderd in "Chinese Studies." Wat denk je hiervan?

Ik denk dat het een positieve verandering is, omdat veel mensen geen idee hebben wat Sinologie betekent.

8. Welke andere passies/hobby's heb je naast jouw werk?

Reizen is zeker een hobby van mij of het nu voor het werk is of privé. Dit lukt vanzelfsprekend niet zo goed nu. Maar dat geeft me meer tijd voor dingen die ik niet kan doen als ik veel reis, zoals tennissen en mijn nieuwe hobby: viool spelen.

9. Sinalumni bestaat dit jaar 20 jaar, jij was er vanaf het begin bij, vertel er eens wat meer over. Hoe heb je dit ervaren? Is Sinalumni geëvolueerd sinds haar prille jaren?

Ik denk vooral dat het een vaste waarde is geworden: er wordt via Sinoserv informatie uitgewisseld over de jobmarkt, jaarlijks is er een bijeenkomst en de nieuwsbrieven houden iedereen op de hoogte van wat een oud-student zou kunnen interesseren of bezig houden. Het is goed dat er regelmatig wat jong bloed in het bestuur komt zodat nieuwe initiatieven het daglicht zien.

10. Hoe ben je eigenlijk tot de naam "Sinalumni" gekomen?

We waren met het toenmalige bestuur aan het brainstormen en eigenlijk was het vooral logisch: sinologie en alumni brengt de conclusie snel bij Sinalumni 😊.

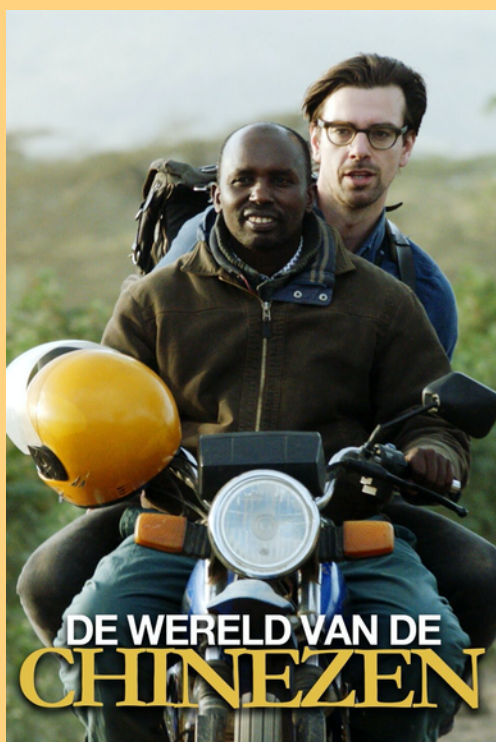
11. Ten slotte, waarop zou het huidige bestuur van Sinalumni volgens jou meer moeten inzetten?

Via de jaarlijkse bijeenkomst zorgt het bestuur voor een mogelijkheid tot uitwisselingen tussen studenten en afgestudeerden. Het kan interessant zijn om te bevragen hoe afgestudeerden de huidige studenten kunnen helpen en of daar nood aan is. En misschien aan de alumni vragen of zij andere verwachtingen hebben van Sinalumni.

Het voorstel om studenten en alumni dichter bij elkaar te brengen is inderdaad iets om op te volgen. Jonge dragers van de vereniging zijn ook noodzakelijk om te blijven groeien. We merken dat Karin nog altijd veel ideeën, ervaringen en enthousiasme met ons te delen heeft. We hopen daar in de toekomst zeker nog beroep op te doen.

DOCUMENTAIRE "DE WERELD VAN DE CHINEZEN"

DOOR PAULIEN VAN LOOCK (2014)

De Nederlandse fotograaf en documentairemaker Ruben Terlou, bekend van de series "Langs de oevers van de Yangtze", "Door het hart van China", en "Chinese dromen", heeft in samenwerking met de Nederlandse zender VPRO een nieuwe serie uitgebracht: "De wereld van de Chinezen". Waar hij in zijn eerdere documentaires dwars door China reisde om te onderzoeken wat de gewone mensen bezig houdt, trekt hij nu naar de rest van de wereld. China investeert namelijk in veel landen, zowel op economisch als politiek vlak. In het kader van 一带一路 (Yīdài yīlù) bouwen Chinese bedrijven ijverig verbindingen met andere landen. Zo is de langste spoorweg van Kenia bijvoorbeeld door Chinezen gebouwd.

China neemt steeds meer een leiderspositie in in de wereld. Ruben Terlou probeert in deze reeks te achterhalen wat de Chinezen drijft om aan de andere kant van de wereld te gaan werken. Wat zijn hun dromen en doelen? Wat vinden ze van de toenemende machtspositie van China in de wereld? Hoe zien zij de samenwerking met andere landen en culturen? Tegelijk belicht hij de andere kant van het verhaal: wat vindt de plaatselijke bevolking van de komst van de Chinezen? Hoe gaan beide partijen met de cultuurverschillen om? In zijn gebruikelijke stijl schetst Ruben een groter geheel aan de hand van persoonlijke verhalen en getuigenissen. Zijn documentaires zijn steeds intens menselijk: het gaat niet over de vage strategische termen en geopolitiek, maar wel over hoe de gewone mensen hierin passen, en hun leven leiden met vallen en opstaan.

Zeker een aanrader dus! "De wereld van de Chinezen" is beschikbaar via npostart.nl.

DOCTORAAT DORIEN EMMERS (2014): “DE EXPERIMENTELE ECONOMIE VAN OUDERSCHAP”

DOOR NICOLAS STANDAERT

Dorien Emmers (2014) verdedigde op 4 januari 2021 haar doctoraatsthesis over “De Experimentele Economie van Ouderschap” waarmee ze een doctoraat in de economie aan de KU Leuven behaalde.

Haar doctoraatsonderzoek is volledig gebaseerd op veldwerk en interventiestudies op het Chinese platteland. Dorien was in staat om een actieve rol te spelen in de dataverzameling en de interventiestudies dankzij de diepgaande kennis van de Chinese taal en regio die ze voorafgaand opbouwde als studente sinologie aan de KU Leuven. Ontwikkelingskansen van kinderen tussen nul en drie jaar op het Chinese platteland staan centraal in haar onderzoek.

De vroege kindertijd is een sensitieve en kritieke periode voor de ontwikkeling van vaardigheden. Blootstelling aan risicofactoren in de leefomgeving (zoals ondervoeding of een gebrek aan cognitieve stimulatie) tijdens deze vroege periode in het leven is gelinkt aan sterke ongelijkheid in de ontwikkelingskansen van vaardigheden. Op dit moment lopen ongeveer 250 miljoen (of 43%) van alle nul-tot-vijf-jarigen in lage- en middeninkomenslanden een verhoogd risico op een vroegtijdige ontwikkelingsachterstand en, bijgevolg, op minder goede socio-economische uitkomsten in hun verdere leven (zoals lagere lonen of een minder goede gezondheid).

De literatuur heeft aangetoond dat ontwikkelingsmogelijkheden van jonge kinderen in ontwikkelingslanden verbeterd kunnen worden met behulp van gerichte ouderschapstrainingsprogramma's. Deze ouderschapsprogramma's adviseren ouders in benadeelde regio's over hoe ze de cognitieve, taalkundige, motorische en socio-emotionele ontwikkeling van hun jonge kinderen kunnen bevorderen. Dit gebeurt door dagelijkse activiteiten zoals voorlezen, liedjes zingen, met blokken spelen, enz. Deze doctoraatsthesis gaat op zoek naar manieren om dergelijke trainingsprogramma's kostenefficiënt en op grote (of zelfs nationale) schaal te implementeren. Daarvoor combineert deze thesis grootschalige datasets uit landelijk China met innovatieve analysemethoden. Grootschalige investeringen in de ontwikkelingskansen van benadeelde kinderen zijn cruciaal om meer kinderen een eerlijke kans in het leven te geven, om intergenerationale mobiliteit te verbeteren en om menselijk kapitaal een belangrijke drijfveer voor economische groei op te bouwen.

De studierichting Chinese Studies wenst Dorien van harte proficiat en is er heel fier op dat weer eens een oud-studente een doctoraat behaalde in de economie!

Dorien Emmers studeerde (magna cum laude) af in de Master of Arts in Sinology en de Master of Science in Economics aan de KU Leuven. Zij beschouwt haar achtergrond in de niet-disciplinair-specifieke studie van de Chinese taal en het Chinese gebied als een perfecte aanvulling op het niet-gebiedsspecifieke vakgebied economie. Haar onderzoeksinteresses gaan uit naar de economie van de vorming van menselijk kapitaal en sociale mobiliteit. Ze is momenteel betrokken bij het ontwerp en de evaluatie van veldexperimenten die de effectiviteit van vroegkinderlijke interventies op het Chinese platteland testen. Bekijk [hier](#) het filmpje van het opleidingsprogramma voor ouders op het Chinese platteland waar Dorien aan meewerkt.

留得青山在，不怕没柴烧 **LIÚ DÉ QĪNGSHĀN ZÀI, BÚPÀ MÉI CHÁI SHĀO** ZOLANG JE GROENE HEUVELS OVERLAAT, HOEF JE NIET TE VREZEN DAT ER GEEN HOUT MEER OVERBLIJFT OM TE VERBRANDEN

DOOR SARA CLAES (2016)

Welkom in de **成语** (*chéngyǔ*) rubriek, waar blijkt dat lessen uit het oude China hun relevantie in 2021 nog niet verloren hebben!

Deze *chengyu* is gebaseerd op een parabel bedacht door Ming-schrijver Ling Mengchu 凌濛初 (1580–1644). Zijn bekendste werk is 《初刻拍案惊奇》 *chū kè pāi'àn jīngqí* ("Verbaasd op tafel slaan"), een verzameling van korte volkse verhalen, waarin ook deze vertelling opgetekend staat.

Er was eens een oude man die het hout (柴, *chái*) van het bos op zijn nabijgelegen berg verbrandde (烧, *shāo*) om houtskool te maken. Hij had twee zonen, waarvan de oudste Qing Shan (青山) en de jongste Hong Shan (红山) heette. Bij zijn dood liet hij aan Qing Shan de oostelijke zijde van de berg na en aan Hong Shan de westelijke zijde.

De westelijke zijde van de berg, nu het werkterrein van Hongshan, was dichtbebost en leverde houtskool van goede kwaliteit op. Hongshan werkte hard om veel houtskool te produceren en werd snel rijk. Na enkele jaren had hij echter alle bomen op zijn kant van de berg opgebruikt. Hij probeerde nog om nieuwe bomen te planten, maar toen er onverwacht een storm losbarstte, spoelde de regen de jonge boompjes weg. Zijn rijkdom smolt weg en hij had uiteindelijk niets meer over om te eten. Hij besloot om raad te gaan vragen aan zijn broer.

Op de oostelijke zijde van de berg hadden nooit veel bomen gestaan. Qing Shan had zijn werkzaamheden echter verstandig georganiseerd. Hij gebruikte oude en zieke bomen om houtskool van te maken en plantte telkens ter vervanging nieuwe bomen aan. Hij kweekte ook dieren om braakliggende stukken land een nieuw leven te geven. Oorspronkelijk leverde dat alles hem niet veel rijkdom op, maar toen de storm kwam die de jonge boompjes van zijn broer had weggevaagd, had hij nog voldoende sterke, gezonde bomen over om de berg te beschermen. Na enkele jaren kon hij de vruchten plukken van zijn werk. Aan zijn broer, Hong Shan, gaf hij het volgende advies: "Als je leeft op een berg, maar er niet goed voor zorgt, ben je gedoemd. Maar als je goed zorgt voor de berg waar je op woont, zal je een lang en goed leven leiden."

Het verhaal van de twee broers wordt tegenwoordig gebruikt om te zeggen dat er hoop is zolang er leven is.

PODCAST "DE RODE DRAAD"

DOOR PAULIEN VAN LOOCK (2014)

De Nederlandse radiozender NPO Radio 1 maakte een podcast genaamd "De rode draad" over de doelen van China en wat de opkomst van China betekent voor de toekomst, zowel in China als in Nederland en de rest van Europa. In samenwerking met China-correspondent Cindy Huijgen en geopolitiek expert Ties Dams (bekend van zijn boek *De Nieuwe Keizer: Xi Jinping, de machtigste man van China*), legt deze zesdelige reeks haarfijn uit wat de plannen van China zijn, en hoever ze hier al in staan. Zo gaat het onder meer over de Made In China 2025 strategie, waarbij China wereldleider wilt zijn in de hightech industrie, alsook over de groeiende militaire macht van China, en de relatie van China ten opzichte van Taiwan en Hong Kong. Ook de groene revolutie in China komt aan bod, en de Chinese visie op vrijheid van meningsuiting.

De reeks geeft voldoende achtergrondinformatie, zodat het ook voor iemand die niets van China kent te begrijpen is. Bovendien geeft het een genuanceerd beeld weer van China's strategie voor de toekomst, zowel vanuit Chinees als vanuit Europees oogpunt.

"De rode draad" is beschikbaar op Spotify en Apple podcast, en is ideaal om te luisteren in de auto of tijdens het koken.

比利时选手戴庐可荣获第十九届“汉语桥”世界大学生中文比赛全球总冠军

DOOR NICOLAS STANDAERT

Lucas Deckers won op 4 november 2020 de hoofdprijs op de online wereldfinale van de prestigieuze Chinese Bridge welsprekendheidwedstrijd. Heel hartelijk proficiat aan Lucas! Elf jaar geleden behaalde Sophie Matté ook al eens de hoofdprijs. Bij ons weten is er geen enkele andere universiteit ter wereld die in het negentienjarige bestaan van deze wedstrijd twee hoofdprijzen heeft behaald. De studierichting is heel fier op deze prestatie. In het bijzonder ook proficiat aan alle taaldocenten Chinese Studies van de KU Leuven om de studenten zo goed te begeleiden! Lucas is één van de studenten die rechtstreeks werd getroffen door de corona epidemie. Hij studeerde in China wanneer de epidemie daar uitbrak en hij werd gedwongen terug te keren naar België. Net na aankomst in België brak hier de epidemie uit. Hij volgde, na quarantaine, online lessen. Maar hij heeft hierbij altijd een groot enthousiasme gehad om bij te leren.

Samen met zijn klasgenoten ontwikkelde hij ook het spel "Chinese keizer in vijf dagen" (zie ander artikel). Dat hij nu de wereldprijs behaalde is echt inspirerend voor alle studenten van de studierichting die grotendeels in *lockdown* zitten. Ook de Chinese Ambassade in Brussel stuurde speciale gelukwensen.

SLIM, TE COOL EN VOORAL GOED FOUT

DOOR SID GULINCK (2009)

Terwijl bij ons een ware nillies comeback woedt, en artiesten en trendsetters voor creatieve inspiratie teruggrijpen naar het niet zo verre verleden, is in China evenzeer sprake van een *blast from the past*, met (betwifelbare) modetrends tot gevolg. Door de noodzaak tot zelfontplooiing en bevestiging van het 'anderszijn', vormen zich ware *fashion communities* rond ironisch bedoelde modetrends zoals *Rural Tastelessness*. Laatstgenoemde kent een stijl opmars dankzij de Too Cool (*tǔ kù* 土酷) beweging, ruwweg vertaald als 'ordinaire cool' (vertaling: 'earthy cool'). Aanhangers van deze pronkerige esthetiek, door sommigen te gemakkelijk weggezet als kitscherig of smaakloos, blazen stereotiepe elementen uit hun vertrouwde omgeving nieuw leven in: oostentatieve *qipao's*, nylonkousen bedrukt met opzichtige

taferelen, en andere vers van Taobao geplukte swag. Zowat het mode-equivalent van die felgekleurde lichtbakken die je aantreft op de muur bij de betere afhaal-Chinees, met daarop een exotisch kolkende waterval. Streetwear geïnjecteerd met een fikse dosis *big auntie energy*. Het boeg-

beeld van deze stroming is Instagram-fenomeen Liu Min, a.k.a. Princess Butterfly. Hoewel ze afkomstig is uit Beijing, volgde ze een kunstopleiding in Taipei, van waaruit ze zich online begon te profileren. Het zal dan ook niet verbazen dat *tǔ kù* ook aan de andere kant van de Taiwan Strait allang gangbaar is bij de jeugdige it-crowd, zo getuigde ook ondergetekende na zijn bezoek aan de Taiwanese hoofdstad vorig jaar.

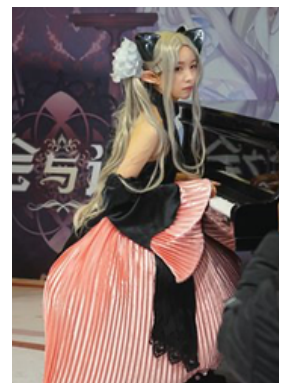
Voor zij die rond de eeuwwisseling tijd in China hebben doorgebracht, komt *tǔ kù* allicht bekend voor. Behalve traditionele ornamenten, grijpt de trend ook terug naar de Y2K-esthetiek van weleer. Met de opmars van het internet staken in Chinese second- en third-tier steden unieke vormen van zelfontplooiing de kop op zoals *shāmātè* (杀马特), een community die zich verspreidde als een lopend vuurtje via QQ-chatrooms en online fora zoals Tianya 天涯. Regisseur Li Yifan nam dit fenomeen onlangs onder de loep in zijn documentaire *We Were Smart* (杀马特, 我爱你), te bekijken op Youtube. De docu biedt een inkijk in de levens van gemarginaliseerde plattelandsjongeren werkzaam in grootsteden – 'blue collar migrant left-behind children' – en hun beruchte tegencultuur van *shāmātè*, een klungelig bedoelde transliteratie van het Engelse woord 'smart'.

Deze mix van goth, glam en anime kan bij de mainstream stedelijke elite nog steeds rekenen op een mengeling van spot, afkeer en fascinatie. Voor hun flamboyante looks haalden de helmbos-wuivende *shāmātè* kids inspiratie bij de

Hongkongse 'Mong Kok style' (naar de gelijknamige commerciële wijk in Kowloon district). Tieners in Mong Kok haalden dan weer de mosterd bij de zogenaamde *visual kei*, i.e. make-up, modekeuzes en haarstijlen die sedert de jaren '70 van de vorige eeuw in zwang zijn bij Japanse muziekbands. De schreeuwerige, soms clownesk en vampirisch ogende make-up en coiffures doen denken aan de juggalo's en Marilyn Manson. Geplaagd door erbarmelijke werkomstandigheden in fabrieken en een lage socio-economische status, zetten deze kids zich af tegen de powers that be. De uitzichtloosheid die ze ervaren, noopte hen ertoe zelfverdedigingsmechanismen te ontwikkelen waarmee ze trachtten hun esthetische autonomie te heroveren en verbondenheid te voelen. En dit alles in schril contrast met het hipster-ideaal van *xiǎoqīngxīn* 小清新, een gelikt, belezen voorkomen waarmee hun beter opgeleide en geprivilegeerde tegenpolen in de stad dweepten.

Inmiddels lijkt de *shāmātè* subcultuur van het toneel verdwenen (wegens echt wel te oncool?), en komen er nieuwe incarnaties in de plaats. Zo sprong men in China de voorbije jaren op de kar van vaporwave, die andere nostalgische nichetrend die esthetisch nauw verwant is aan Y2K-beeldvorming, en haar cyber-dystopische sporen nalaat in de muzikale en vestimentaire keuzes van de hippe Chinese jeugd. Die futuristisch slash nostalgische stilering vinden we ook terug bij *èrciyuǎn* (二次元). Deze oververkoepelende term, vertaald van het Japanse woord *nijigen* oftewel 'two-dimensional space', verwijst naar visuele producten geïmporteerd uit Japan (denk bv. aan de anime reeks Neon Genesis Evangelion of de werken van Studio Ghibli). De 2D-fictiewereld van ACGN (Anime, Comics, Games, Novels) en de daarvan afgeleide action figures en kostuums bieden een ontsnapping uit de echte 3D-wereld.

Al te verregaande *èrciyuǎn*-beleving leidt tot kluizenaarsgedrag bij sommige jonge consumenten, in Japan bekend onder de term *otaku* en in China als 'homebodies' (*zhái 宅*). Ook onder de 2D-fans zitten een heleboel *empty-nest youths*: kinderen uit eenkindgezinnen, ver verwijderd van hun familie op het platteland en moegewerkt in de grootsteden, op zoek naar een samenhangingsgevoel. En dus is *èrciyuǎn* een booming business: Ne Zha, een binnenlands geproduceerde animatiefilm, streek in 2019 5 miljard RMB op aan de box office.

Dat ook aan 'foute' trends een stevige duit kan verdienen, blijkt uit de collecties van mainstream modemerken zoals Balenciaga, die mee surfen op de golf van de tastelessness. Recent nog doopte het Chinese sportlabel Li-Ning een van haar collecties 'Future Vintage', en schakelde het merk voor haar laatste doortocht op de Parijse fashion week de hulp in van de door vaporwave en *èrciyuǎn* beïnvloede artieste Lu Yang.

De huidige Chinese herwaardering van semi-futuristische kitsch is niet geheel verwonderlijk: in onze contreien is evenzeer sprake van een ware noughties revival, zo getuige ook de herwaardering van de vroegere stijlkeuzes van artiesten als Britney Spears, Spice Girls, J-Lo of Destiny's Child, retro-spelconsoles, of pakweg de ooit zo misprezen Buffalo-schoenen en muziek van Pat Krimson. Behalve nostalgie, zoeken jongeren door steeds prangender isolement en ontuchtering naar troostbiedend alternatieven voor de gefaalde grand narratives van de 20ste eeuw. *Shāmǎtè'ers* zochten naar middelen om om te gaan met hun lage maatschappelijke status. *Tǔ kù'ers* dagen het hokjesdenken uit door traditionele sociale stereotiepen op hun kop te zetten, en wenden sociale media aan als uitlaatklep voor hun ongefilterde zelfexpressie. *Èrciyuǎn*'ers belichamen hun favoriete helden en schurken en krijgen door cosplay toegang tot een gemeenschap van gelijkgezinden. Deze en andere trends, steeds minder 'marginaal' dan ze op het eerste zicht lijken, bieden een inkijk in de pijlsnelle en grootschalige evolutie van gender- en nationale identiteit, seksualiteit, status en individuele ontplooiing in China. Noem het...mainstream marginaliteit?

CHINESE KEIZER IN VIJF DAGEN: STUDENTEN SINOLOGIE BRENGEN KINDEREN IN CONTACT MET CHINESE CULTUUR

DOOR NICOLAS STANDAERT

Studenten sinologie die hun service-learning in China omwille van Covid-19 in het water zagen vallen, boksten in eigen land thema-activiteiten in elkaar voor jongeren van 6 tot 12 jaar. Een buurtwerking of speelplein kan tijdens vakantie aan de slag met activiteiten voor een hele week. Aan het einde van de week mogen de kinderen zich keizer van China noemen!

Het spelpakket 'Chinese keizer in 5 dagen' neemt de kinderen mee langs vijf Chinese deugden: kennis van eigen cultuur en geschiedenis, kracht, artistiek talent, intelligentie en respect voor traditie en rituelen. Spelenderwijs 'verwerven' de kinderen deze 5 deugden om zich aan het einde van de week keizer van China te mogen noemen. Neem een kijkje op [Youtube](#) of bekijk het volledige pakket [hier](#) (volledig gratis te downloaden).

INTERVIEW VOORZITTERS ALUMNIKRINGEN LETTEREN

DOOR KATRIEN STEYAERT

In het kader van het nieuwe alumni-platform KU Leuven Connect, werd er een interview afgenomen met alle voorzitters van de alumni-kringen van de Faculteit Letteren. Lees hieronder het stukje over Sinalumni. Het volledige interview kan nagelezen worden op de [website](#) van KU Leuven Connect.

"Een masterstudent van bij ons heeft zopas de eerste prijs behaald op de prestigieuze Chinese Bridge welsprekendheidwedstrijd voor *non-native speakers*. Lucas Deckers schoot de hoofdvogel af, iets wat een andere studente uit onze opleiding, Sophie Matté, hem elf jaar geleden had voorgedaan. Zij kreeg toen de kans om Xi Jinping, de huidige president van China, te ontmoeten tijdens een werkbezoek aan België", vertelt Els Hedeboom. Op het moment van dit interview rondde zij net haar termijn als voorzitter van Sinalumni, de vereniging van Leuvense sinologen, af.

We stoppen onze fierheid over deze nieuwe winnaar niet onder stoelen of banken en wijden er met plezier een artikel aan in de Sinalumni-nieuwsbrief. Zo hopen we dat onze afgestudeerden terugdenken aan wat een goede opleiding ze hier in Leuven ooit zelf genoten. Sommigen kwamen in totaal andere jobs en werelden terecht, maar de meesten behielden de passie voor China waarin ze zich hier jaren uitgeleefd hebben. Met Sinalumni willen we die passie blijven of opnieuw stimuleren.

Het is ook de ambitie van onze nieuwe voorzitter die het binnenkort van mij overneemt: Elisabeth Erreygers, afgestudeerd in 2017. Het is erg belangrijk dat je als werking blijft evolueren, vandaar dat ik ook zo blij was toen nog niet zo lang enkele pas afgestudeerden onze nieuwsbrief een lay-outmatige opfrissing gaven. Ze laten een nieuwe wind waaien in onze vereniging.

Onze nieuwe, jonge voorzitter wil de passie van alumni voor China blijven prikkelen

20ste verjaardag

Wat goed is, gooit de jonge ploeg uiteraard niet overboord. Zo appreciëren veel van onze leden de inhoud van onze zesmaandelijks nieuwsbrief. Daarin vinden ze niet alleen weetjes over wie er in onze achterban een kindje kreeg of trouwde, maar ook verslagen van China-reizigers, filmrecensies geschreven door een kenner van oosterse films, en vooral: interviews met recent of minder recent afgestudeerde sinologen.

We vragen hen naar wat ze aan de opleiding gehad hebben en waar ze nadien terecht kwamen. Hun antwoorden zijn vaak zo verrassend dat we ze gebruiken op onze infodagen om middelbare scholieren te tonen tot wat een studie Sinologie allemaal kan leiden.

Eens ze bij ons dat diploma hebben gehaald, maken jonge alumni dankbaar gebruik van de jobaanbiedingen die wij hen bezorgen. Soms vinden ze die niet via de traditionele kanalen, maar dus wel via Sinoserv, onze mailinglist naar alle kringleden met daarin ook nieuws over onderzoek, leestips of uitnodigingen. Als docent Modern Chinees kan ik tegen een voordelige prijs mijn studenten een heel jaar een online Chinese krant laten lezen en via Sinoserv laat ik al een paar jaar iets weten als ik abonnementen over heb. Dit jaar, was er meteen veel interesse. Zeker twintig alumni zagen het als de uitgelezen kans om hun Chinees bij te schaven.

Die blijvende interesse voelen we ook telkens we op de achtste verdieping van het Letterenhuis verzamelen voor onze jaarlijkse lezing. In 2018 kwam VRT-journalist Stefan Blommaert spreken, in 2019 vertaler Mark Leenhouts. Sommige leden maken er een Leuven-dagje van samen met twee of drie jaargenoten. Door corona is onze 2020-editie uitgesteld, maar omdat we volgend jaar ons twintigjarig bestaan vieren, zullen we dat goedmaken en extra feestelijk organiseren.

Ik ben positief over de nieuwe facultaire plannen en KU Leuven Connect. Dat lijkt me absoluut een goede *tool* om contacten te blijven leggen, ook internationaal en over de alumniverenigingen heen. Maar de gemiddelde sinoloog zal zich minder goed thuisvoelen in een te ruim kader. Die wil graag de band met China en die kleine, hechte gemeenschap van mensen met dezelfde passie blijven voelen. Dat is dan ook waarom we na goed overleg ervoor gekozen hebben om niet op te gaan in de grote facultaire werking, maar onze eigen Sinalumni te behouden.

“ Die blijvende
interesse voelen we
ook telkens we op de
achtste verdieping
van het Letterenhuis
verzamelen voor
onze jaarlijkse lezing ”

KULEUVEN CONNECT: EEN NIEUW PLATFORM OM IN CONTACT TE BLIJVEN MET JE MEDE-ALUMNI!

DOOR PAULIEN VAN LOOCK (2014)

Vanaf dit academiejaar biedt de KU Leuven een nieuw online platform voor haar alumni aan, KU Leuven Connect. Dit is een soort LinkedIn/Facebook waarbij elke alumnivereniging een eigen pagina heeft waar je lid van kan worden. Bedoeling van dit platform is om alumni van de KU Leuven zoveel mogelijk met elkaar in contact te brengen. Zo kan je privéberichten sturen, je connecteren met alumni van andere faculteiten, kijken welke evenementen er in jouw buurt georganiseerd worden door andere alumniverenigingen, ...

Sinalumni heeft reeds haar eigen pagina aangemaakt, waarop we regelmatig nieuwtjes zullen posten. Ook de informatie over ons jaarlijks evenement zal via KU Leuven Connect worden aangekondigd. Aanmelden is gratis, en kan door te surfen naar <https://connect.kuleuven.cloud/signup> en een account aan te vragen.

KU Leuven Connect zit nog in een testfase, we zullen bekijken hoe het komend academiejaar verloopt. We gaan voorlopig dus verder met de mailinglijst van Sinoserv zoals vroeger. KU Leuven Connect zal een extra platform zijn waarop informatie kan gedeeld worden. Feedback over het platform of ideeën over hoe het te gebruiken mogen steeds gemaïld worden naar thomas_van_hoey@outlook.com.

Maak dus snel je account aan, en share je nieuwtjes met de Sinalumni groep!

NE ZHA (哪吒之魔童降世, 2019). REGISSEUR: JIAOZI 饺子.

DOOR KRISTOF VAN DEN TROOST (2005)

In de vijftien jaren dat ik deze filmbesprekingen schrijf heb ik vaak met superlatieven gegooid wanneer ik het over ontwikkelingen in de Chinese film had. Op commercieel vlak althans is de Chinese filmindustrie in deze tijd spectaculair gegroeid: in het voorbije jaar is China zelfs voor de eerste keer Hollywood gepasseerd. Het snelle onder controle brengen van het coronavirus in China zat daar natuurlijk voor iets tussen, maar die mijlpaal zat er sowieso al een tijdje aan te komen. De hoeveelheid geld die een film binnenhaalt heeft weliswaar vaak niet veel te maken met de artistieke kwaliteit van de film, maar ook op dat vlak is er de laatste jaren een zekere vooruitgang. De kaskrakers van 2019—*The Wandering Earth* (Liulang diqiu, besproken in de 33ste editie van deze nieuwsbrief) en *Ne Zha*—inspireerden extatische artikels in de Chinese media en vele Chinezen lijken te geloven dat Chinese films nu elk moment de wereld zullen veroveren. Dat beide films buiten China een redelijk koele ontvangst kregen geeft aan dat dat laatste vooral nog “wishful thinking” is.

Terwijl *The Wandering Earth* een nieuwe standaard zette voor Chinese science fiction, wordt “*Ne Zha*” gezien als een mijlpaal voor de Chinese animatiefilm. De film is losjes gebaseerd op de legende van Nezha zoals verhaald in het zestiende-eeuwse “*De Verheffing tot Goden*” (Fengshen yanyi), een klassieker in het *shenmo* (goden en demonen) genre. In de film wordt Nezha als baby betoverd door de “demonenbol”, waardoor hij, wel, een lastige peuter wordt met bovennatuurlijke krachten. De bol komt bovendien met een vervloeking: na drie jaren zal een hemelse bliksem Nezha komen vernietigen. Aangezien Nezha niet alleen zijn familie maar ook de hele stad terroriseert, doen zijn ouders uiteindelijk wat wanhopige ouders wel vaker doen: ze vertellen hem een leugen—dat hij voorbestemd is een machtige demonenbestrijder te worden—en sluiten hem op in een magisch schilderij waar hij kan trainen voor zijn glorieuze toekomst—een soort van kleutertuin, zeg maar. Wanneer drie jaren voorbij zijn moet Nezha een keuze maken: zijn ouders en de stad redden van de totale vernietiging, of de gemeenschap die hem nooit gemogen heeft aan haar lot overlaten.

Doorheen de geschiedenis van de Chinese animatiefilm loopt een debat over “nationale stijl”: het idee dat China, zoals Amerika en Japan, een unieke stijl van tekenfilm moet ontwikkelen. Met het Chinees nationalisme op hoog tij, staat deze missie weer centraal, en *Ne Zha* doet er alles aan om “Chinees” over te komen: het verhaal speelt zich af in een fantasy versie van het Chinese verleden, er wordt geput uit de rijke bron van oude Chinese mythes en verhalen, er is aandacht voor traditionele kunsten, enzovoort.

Het verhaal verwijst ook naar zogenaamde “Chinese waarden” (bv. familiebanden), die in feite vrij universeel zijn. Daar is op zich niet veel tegen in te brengen, en *Ne Zha* maakt zeer goed gebruik van de visuele aspecten van het Chinese verleden.

Als voorbeeld van een “Chinese stijl” van animatie is deze aanpak evenwel beperkend: zoals in veel andere terreinen van de hedendaagse Chinese populaire cultuur kan blijkbaar enkel het verleden als authentiek “Chinees” beschouwd worden. Dat is een beetje alsof de films van Italiaanse regisseurs enkel “Italiaans” genoemd zouden mogen worden als ze in het Rome van Julius Caesar plaatsvinden.

Maar wat voor film is *Ne Zha* dan eigenlijk? Het niveau van Pixar bereikt de film in elk geval niet. Er zijn wel een paar “ernstige” thema’s (rond discriminatie en vrije wilsbeschikking), maar die worden niet met veel diepte behandeld. De nadruk ligt in plaats daarvan op bijna onophoudelijke actie; de film is meer Avengers dan *Inside Out*. Zoals in de Amerikaanse superheldenfilms wordt de actie regelmatig verlicht door humor, maar op dit vlak schiet de film wat tekort: de gags leken voornamelijk gerecycleerd van oude Stephen Chow komedies of van Pixar klassiekers zoals *Shrek*. Dit betekent niet dat *Ne Zha* een slechte film is: visueel en technisch gezien staat de film op een hoog niveau, het verhaal is onderhoudend, en op bepaalde momenten zelfs ontroerend. Maar om de Chinese animatiefilm echt op de wereldkaart te zetten is er toch nog net iets meer nodig.

VALVEN

In deze rubriek brengen we nieuws over uw medesinologen. Heeft u een nieuwtje: stuur maar door naar onze redactie: info.sinalumni@gmail.com

EEN (KLEIN)KINDJE VOOR...

- Een kleinzoon voor Carine Defoort (1983)! Jacob, zoon van Naomi Schreurs en Willem Raat werd geboren op 17 oktober 2020. Proficiat Carine!

EEN DOCTORAAT VOOR...

- Dorien Emmers (2014) behaalde haar doctoraat in de Economie aan de KU Leuven, Proficiat Dorien!

Sinalumni

Vereniging van oud-studenten Sinologie KUL
P/a Sinologie K.U. Leuven
Blijde Inkomststraat 21
3000 Leuven
<http://www.sinalumni.com>

Voorzitter: E. Erreygers

Sinoserv: T. Van Hoey

Webmaster: S. Van Eynde

Penningmeester: N. Standaert

Kerngroep: S. Claes, C. Defoort, E. Erreygers, E. Hedeboom, N. Standaert, K. Stessens, K. Van den Troost, S. Van Eynde, T. Van Hoey, P. Van Loock, A. Verstegen

Redactie nieuwsbrief: C. Defoort, E. Erreygers, E. Hedeboom, S. Van Eynde, T. Van Hoey, P. Van Loock

Voor meer informatie kan u terecht op onze website, of via e-mail: info.sinalumni@gmail.com

